

Artists IN RESIDENCE

Alleen in een hut op een ZWITSERSE BERG, omringd door gelijkgestemden in een Frans klooster, en in de voetsporen van Jack Kerouac en Janis Joplin op een oude ferry: drie ARTISTS-IN-RESIDENCE vertellen.

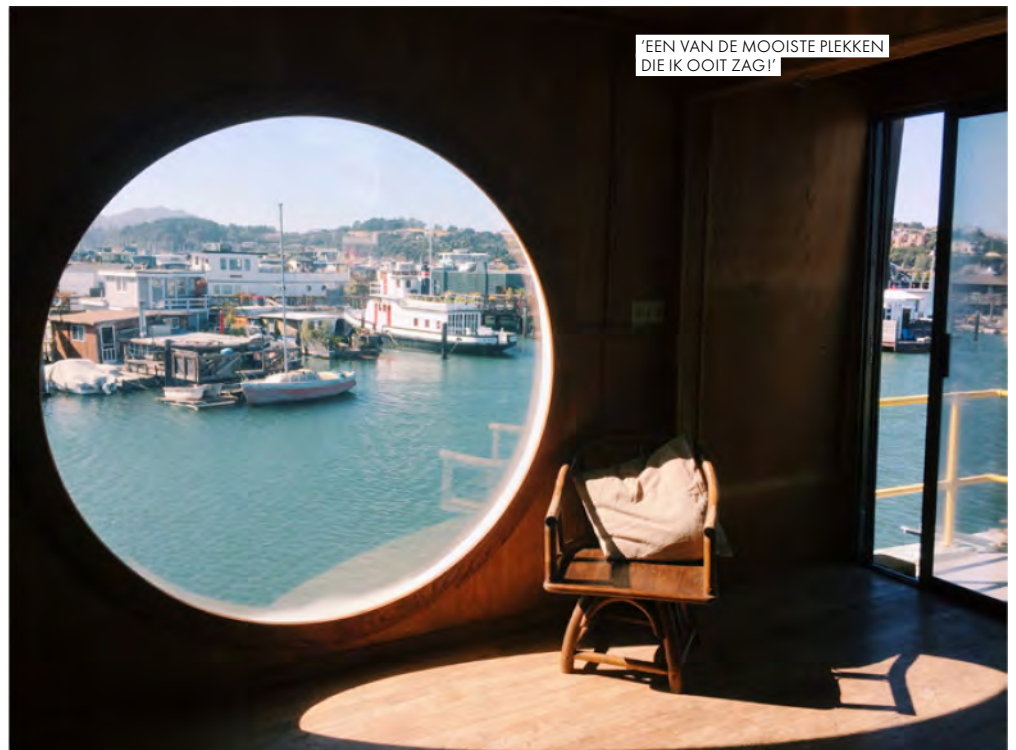
tekst IRMA PUMA

**BODIL JANE
(26)**

illustratrice

Bodil woonde op uitnodiging een maand op de boot van de legendarische Varda Artists Residency in Sausalito in de VS om daar voor het eerst sinds drie jaar weer eens een langere periode vrij te kunnen werken en te experimenteren met nieuwe materialen.

Ze zit er pas twee weken als we haar spreken, maar het voelt voor haar als veel langer. ‘Niet dat ik nou zo veel meemaak hier, maar mijn hoofd maakt overuren. Een groot deel van de dag besteed ik aan denken. Existentiële zaken als “Ben ik goed bezig thuis?” en “Geniet ik genoeg?” dringen zich op.’ Zelf denkt ze dat deze persoonlijke zoektocht vooral een uitvloeisel is van haar vliegende carrièrestart. Want net afgestudeerd aan de Wil-

lem de Kooning Academie in Rotterdam (2014) stroomden de opdrachten direct binnen. Voor ze het wist zat ze in de ratrace op weg naar maatschappelijk succes. ‘Een groter contrast met het leven op deze boot kun je je bijna niet voorstellen. Hier zit ik tussen de hippies die niets geven om uiterlijk vertoon, wars zijn van social media (met Silicon Valley om de hoek nota bene) en vooral heel spiritueel in het leven staan. En het tempo waarin ieder-

een leeft is echt moordend laag.' Er wordt door de gastgever weinig van Bodil verwacht. Zoals dat gaat met vrije geesten mag ze haar creatieve geest vrij laten gaan. Intussen wordt ze met open armen ontvangen. Zo werd er een poepdure printer voor haar aangeschaft en worden er ontmoetingen georganiseerd met relevante partijen, zoals een uitgever en een galeriehouder. Ze is er dan ook op uitnodiging, want bij de Varda Artists Residency (VAR) meld je je niet zelf aan, maar word je gevraagd. Bij Bodil ging dat ironisch genoeg via Instagram.

De VAR huist op een boot in de haven van Sausalito, een vissersdorpje onder de rook van San Francisco. 'Een van de mooiste plekken die ik ooit zag!' Een rond raam in haar vertrek biedt uitzicht op de baai met andere woonboten en in de verte groene heuvels. De hele dag hoort ze het ritmische geklots van water en 's ochtends ontwaakt ze door de overgang van eb naar vloed. De boot is een oude ferry – de SS Vallejo – die voor de bouw van de Golden Gate Bridge mensen over de Baai van San Francisco voer. Sinds 1940 dient hij als ontmoetingsplek voor artiesten, kunstenaars en intellectuelen. Jean Varda, Alan Watts, Jack Kerouac, Janice Joplin, Aldous Huxley en Allen Ginsberg:

**'HET TEMPO
WAARIN
IEDEREEN HIER
LEEFT IS ECHT
MOORDEND LAAG'**

ze kwamen hier in de jaren zestig samen, onder meer om naar hartelust te experimenteren met drugs. Bodil: 'Die geschiedenis spreekt nogal tot de verbeelding. En de huidige hosts doen er alles aan om dat in stand te houden. Zo hadden ze graag dat ik mijn Facebook-app verwijderde en voor het gebruik van Instagram kreeg ik richtlijnen. Niet dat er nu nog zo uitbundig wordt geëxperimenteerd, want hoewel het hier soms blauw staat van de wietdamp, wordt er toch vooral hard gewerkt. Maar ze willen geen pottenkijkers.'

De boot telt naast een woongedeelte voor de hosts een grote gezamenlijke woonkamer en vier prachtige studio's voor de kunstenaars. Bodil: 'Ik maakte hier zo'n dertig Mexicaanse ornamentjes. We zitten dicht bij Mexico, daar wordt mijn werk door beïnvloed.' Als ze op pad gaat, gaat ze altijd gewapend

met schetsboek en tekenmateriaal en documenteert ze alles wat ze ziet: mensen, dieren, gebeurtenissen. Afgezien van haar dagelijkse overpeinzingen wordt er dus ook volop geschetst. En ze ontdekte een nieuw materiaal: gouache. Het uitwerken laat Bodil echter liggen voor thuis. 'Ik ben hier maar zo kort, nu wil ik volop genieten.'

bodiljane.com, vardaartistsresidency.to

**ANNE GEENE
(33)**

Met de hulp van Trans Artist (zie kader) meldde Anne zich aan bij de residentie Artist on a Hill in Zwitserland. Ze verbleef daar afgelopen zomer een maand alleen op een berg. Met name om daar midden in de natuur te kunnen werken zonder de afleiding van dagelijkse beslommingen.

Daar zat ze dan, de zogeheten kunstenaar, klaar om kunst te produceren. Maar hoe ze het ook probeerde, die kunst wilde niet komen. 'Ik zat vooral op meta-niveau naar mezelf te kijken en me af te vragen of ik wel die kunstenaar was die daar hoorde te zitten.' Via de stichting Artist on a Hill zat Anne een maand lang boven op een berg in een Zwitsers gehucht, op een uurtje rijden van Zürich. In totale afzondering, want dat is de bedoeling van deze residentie: kijken in hoeverre stilte en isolatie bijdragen aan het artistieke proces. 'Met name de rust en het contemplatieve sprak me aan. Maar in het begin werkte dat dus averechts,' zegt Anne. En hoewel de paniek eerst toesloeg, kan ze er inmiddels om lachen. Want aan de vooravond van haar vertrek kijkt ze terug op een leerzame en productieve periode.

Ze zat er dan ook warmpjes bij, daar op die berg. Een royale studio, van